

הודי-זודי וחבריו

הטיול המוצלח

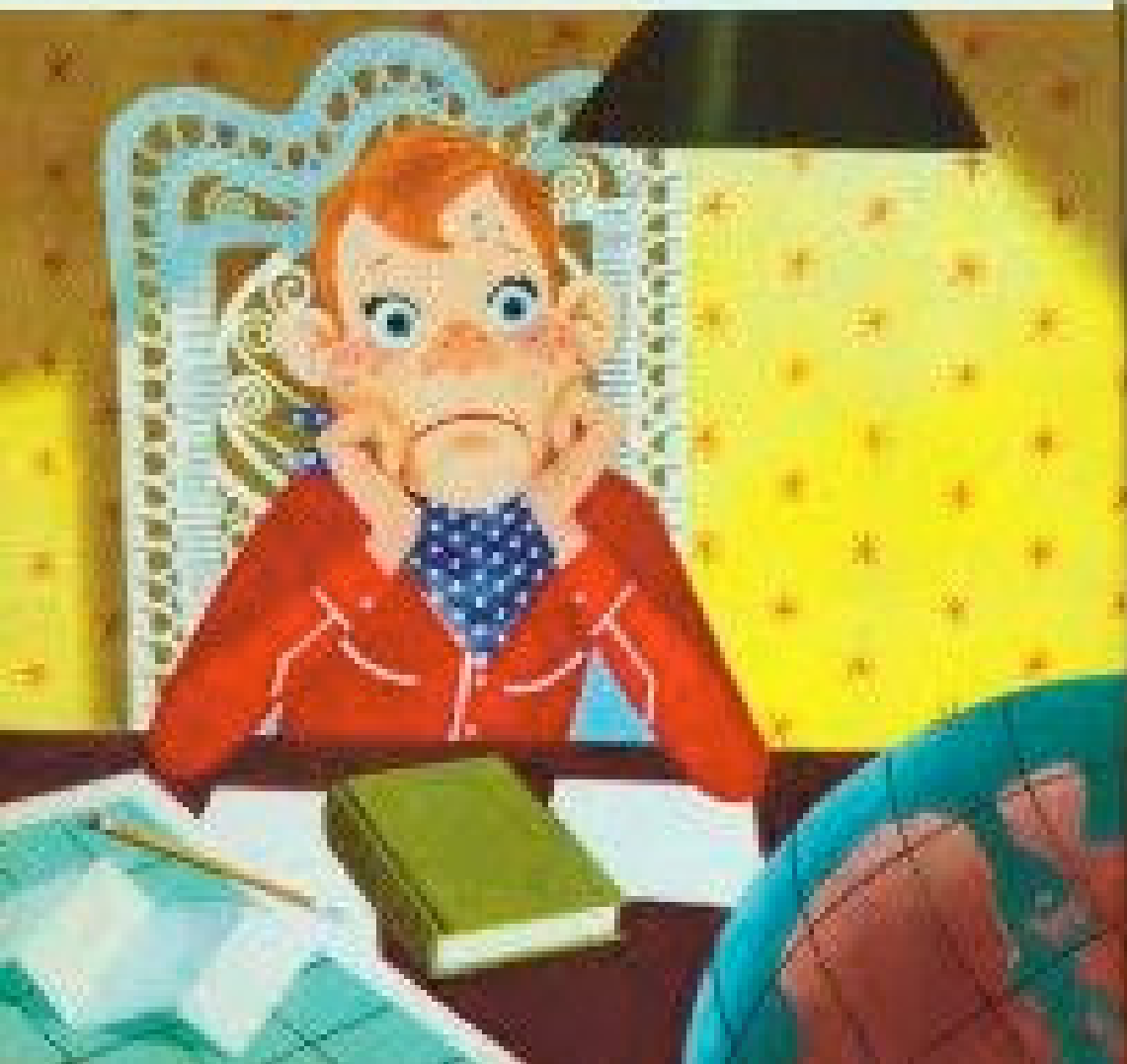

כתב א. קין
צייר ה. מקנוט

וסביב השולחן ישבו הודי-דודי,
פיני-מיני, ודולי-מולי, שקועים
בעבודה.

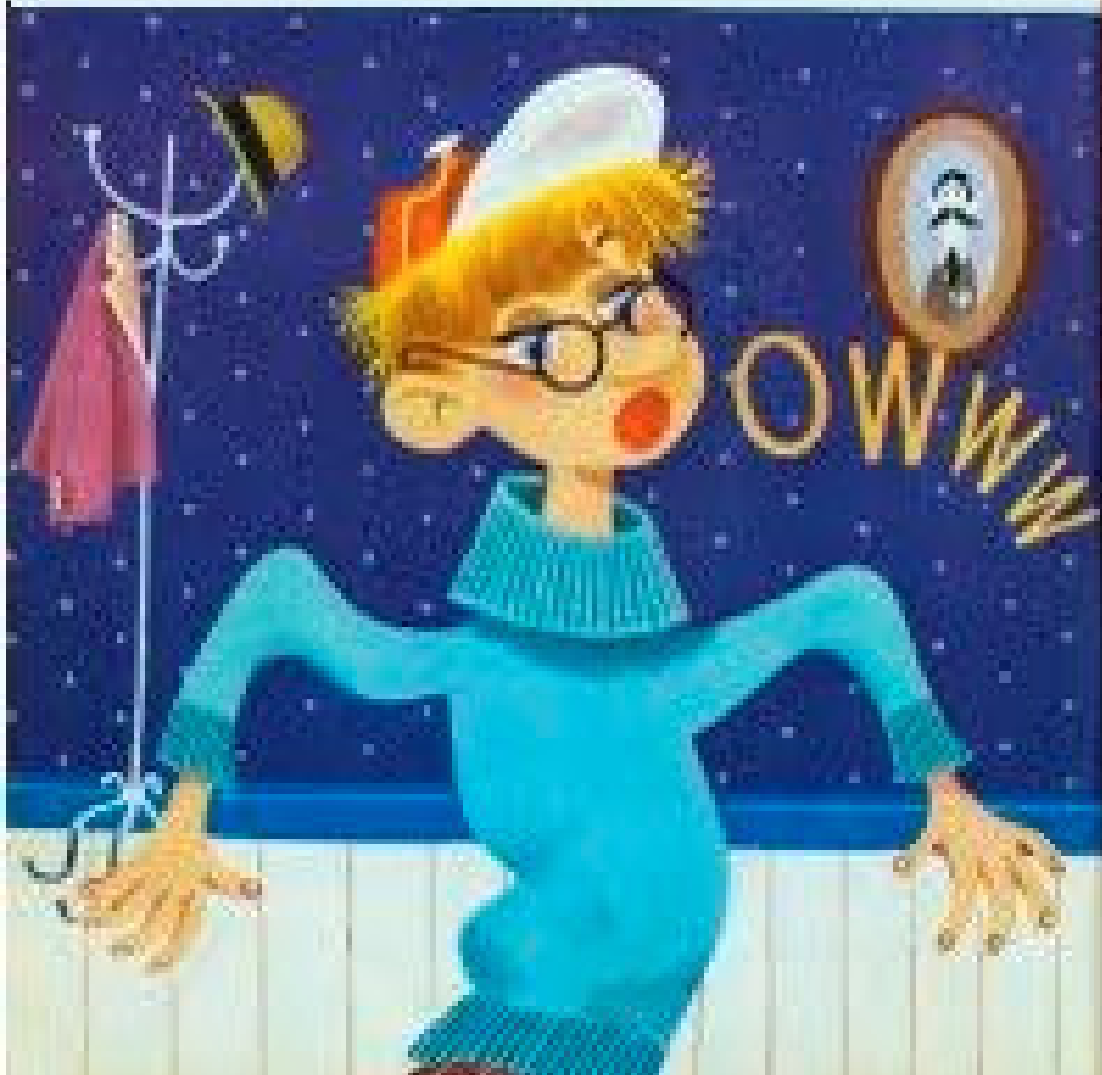
היה כבר ערב בעיירה.
בביתו של הודי-דודי עדיין דלק אור.
הוא האיר על שולחן מלא ספרים
ומפות,

"הייתי מאוד רוצה להגיע למקום כזה"
אמר פיני-מיני "אבל אין לנו מספיק כסף."
בעצב הם הביטו על המפה שלפניהם.
"עצום עיניים ותקע סיכה במפה" אמר
דולי-מולי "ואז נלך לאן שזה יצביע."

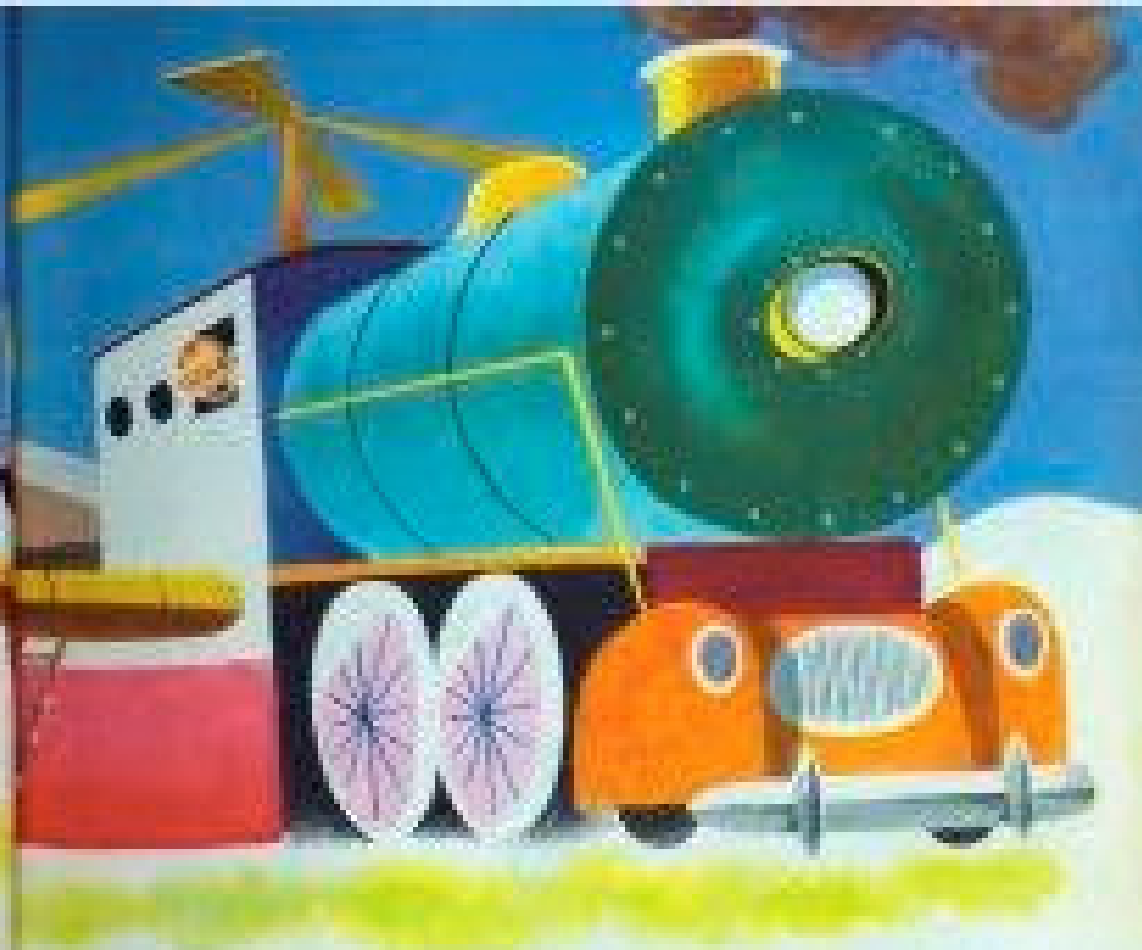
אך הם לא עבדו על שעורי הבית. לא, הם
תכננו טיול לחופשה.
"לאן נסע?" דאג הודי-דודי "צפונה,
לאסקימוסים?"

"אני מצטער" אמר הודי-דודי וניסה שוב.
הפעם הסיכה נתקעה במפה.
"וואוו!" קרא דולי-מולי כשהביט על המפה.
"לאן?" שאל הודי-דודי והוריד את
המטפחת מעיניו.

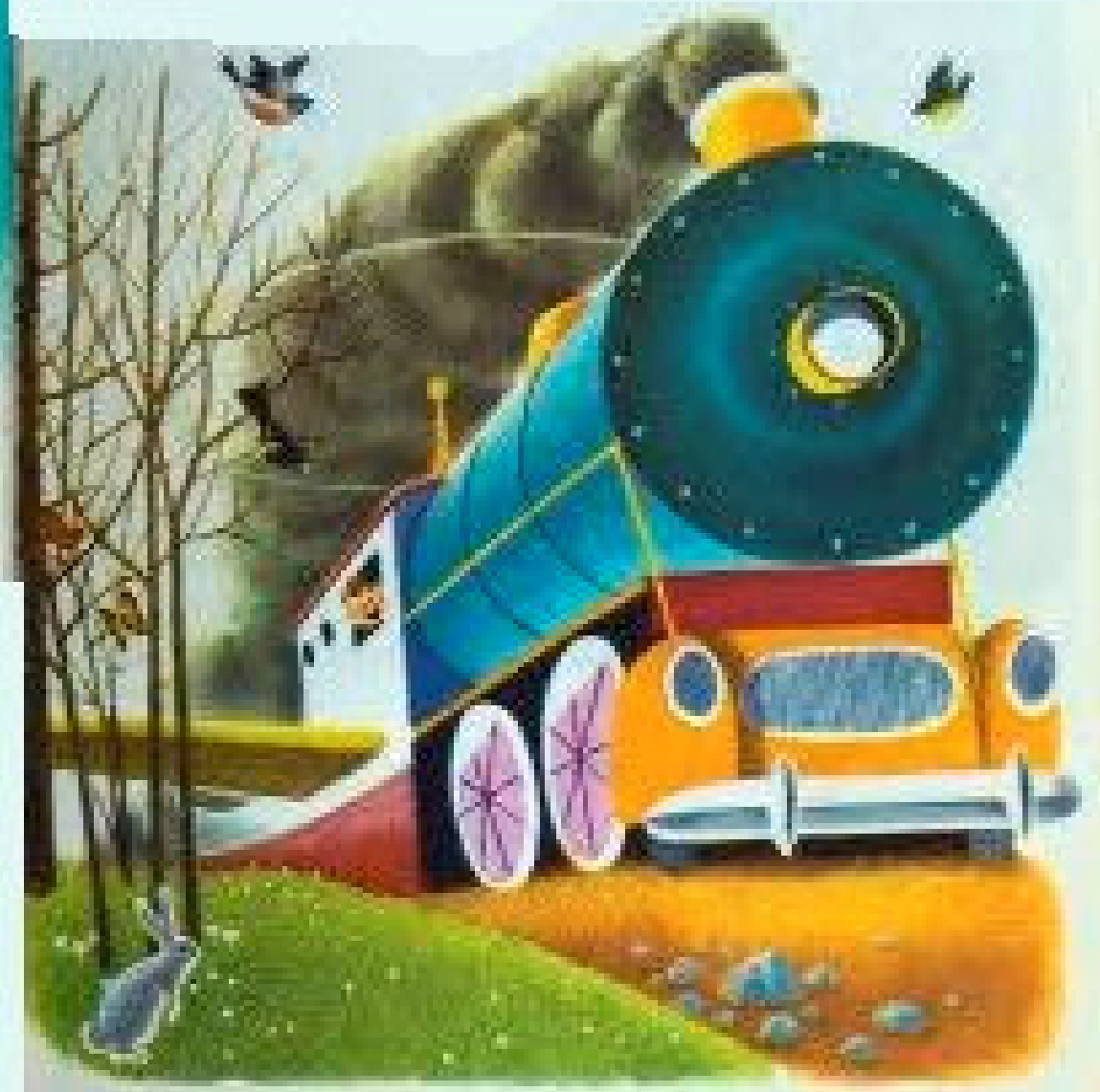
"ננסה" אמר הודי-דודי, והם קשרו לו עיניים
ונתנו סיכה לידו.
הוא תקע אותה במפה.
"או!" קרא דולי-מולי כי הסיכה נתקעה בו
במקרה.

תוך דקות רכבת הפלא פום-פום
שלהם הועמסה באוהלים, גרזנים,
חכות וסירים.

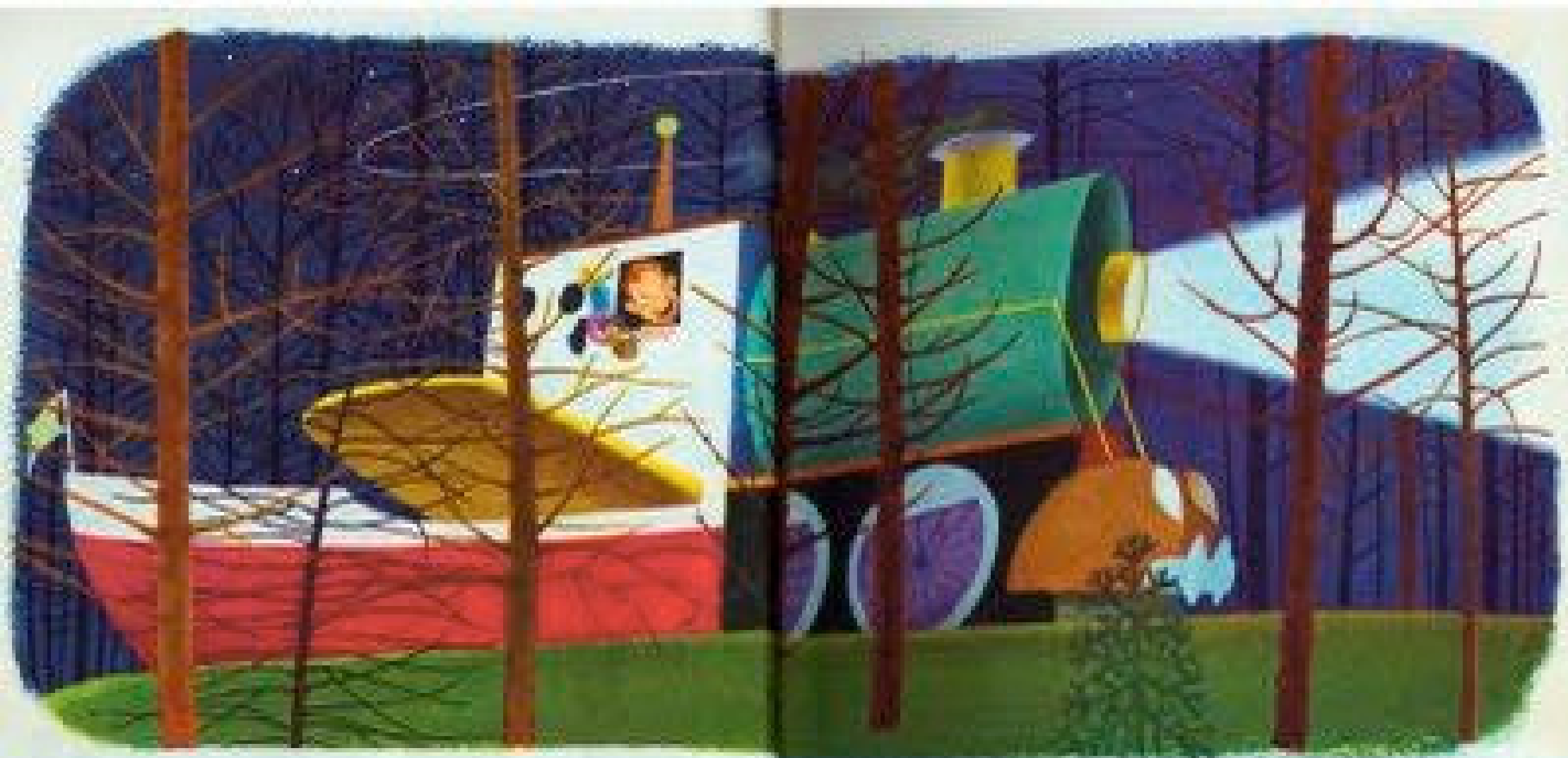
"רק שני קילומטר מכאן" קבע דולי-מולי.
"כמעט ולא כדאי להעמיס כל ציוד
המחנאות לטיול קצר כזה" אמר הודי-דודי,
אבל הם העמיסו בכל זאת.

עם הודי-דודי ליד לוח הבקרה פום-פום
עלתה לאוויר.

הם עברו מעל גני העיירה בסיבובים
מהירים, עד שלא ידעו כלל איפה הם
נמצאים.

ככל שהרחיקו לנסוע, כך הסביבה הייתה יותר פראית. "וי!" אמר הודי-דודי "לא ידעתי שיש מקומות כאלה כל כך קרוב לבית." הלילה ירד כבר. רק צללים נראו תחת העצים.

"כאן נחנה" אמר הודי-דודי והנחית את פום-פום "עכשיו נסע בדרך הראשונה שנמצא. ואולי היא תפתיע אותנו." היה זה שביל צר שהוביל הרחק מהעיירה.

אך פתאום נראה אור מרחוק.
"נלך אל האור הזה" אמר דולי-מולי "אולי זה
איזה בית. הייתי רוצה להיות במקום יותר
בטוח."

והם התחילו לנסוע אל האור. אך אז
פום-פום התחילה לחרוק ונעצרה.
"וי!" אמר הודי-דודי, אחרי שהביט לתוך
המנוע. "לא אוכל לתקן את זה הערב.
צריך לקחת את הציוד ולהמשיך ברגל."

הם הורידו את החפצים והלכו סביב לבית.
היה שם חלון, אבל גבוה מדי, ולא יכלו
להגיע אליו.
"עמדו על גבי" אמר פיני-מיני.

וכך, עמוסים באוהלים, שמיכות, חבלים
וציוד אחר הם המשיכו בדרכם. כשהגיעו
למקום האור מצאו בית קטן בתוך היער.
"נציץ פנימה לראות מי גר כאן" אמר
הודי-דודי "נשאל הם נוכל להכין מחנה
בחצר."

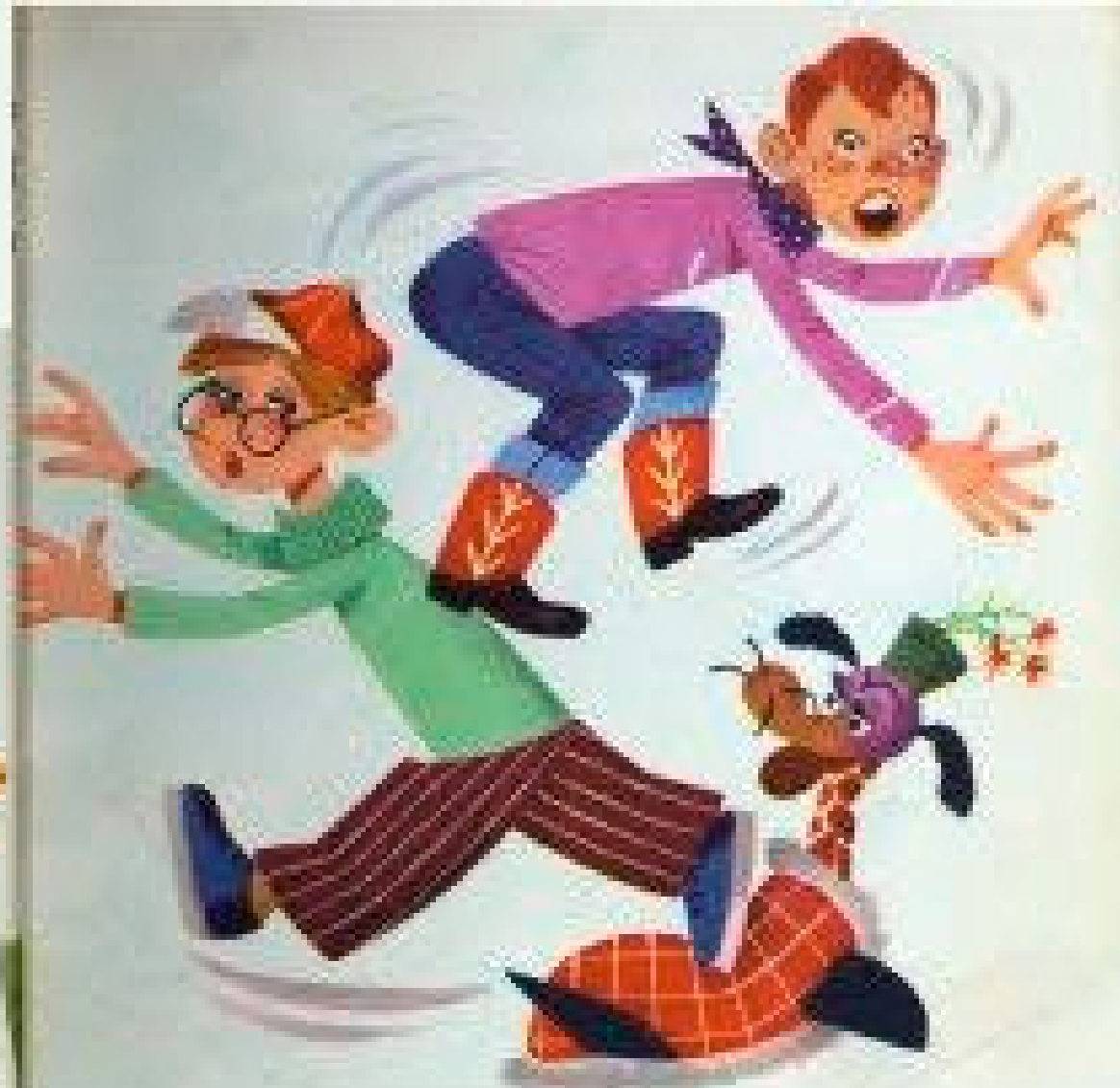
דולי-מולי עלה על גבו של פיני-מיני
והודי-דודי טיפס עלי כתפיו. עכשיו יכול
היה לראות.

"ששש" לחש "מה אתם חושבים! שלושה
שודדים יושבים כאן סביב שולחן עגול, ועליו
המון כסף!"

הודי-דודי נפל לתוך החלון ושבר את
הזכוכית.

"נברח מכאן" לחש דולי-מולי והתחיל לרוץ.
אבל הוא שכח שעמד על גבו של פיני-מיני
ושהודי-דודי עומד על כתפיו.

בינתיים הודי-דודי, דולי-מולי ופיני-מיני
קמו, אספו כמה רק יכלו מהציוד ורצו אל
השביל.

השודדים קפצו מבוהלים ורצו ישר לדלת.

אלא שהשודדים נתקלו בחבלים שנשארו על הארץ, והתחילו ליפול זה על זה.

בבוקר הביאו לעיירה את הרכבת פום-פום
שלהם עם משא של אנשים רעים. שם הם
גמרו לתקן את הרכבת וגם קיבלו פרס על
תפיסת השודדים.

"מהר" קרא הודי-דודי "אנו יכולים
לתפוס אותם."
עם החבלים ועם חוטי הדייג הם קשרו
את שלושת השודדים היטב.

"עכשיו" אמר הודי-דודי "נוכל להתחיל
לתכנן טיול של ממש. לאן? צפונה, דרומה,
מזרחה, מערבה?"
ואמנם היה להם טיול נהדר!

